

Teoria i praktyka poradnictwa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Teoria i praktyka poradnictwa
Kod przedmiotu	05.9-WP-PSP-TTP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Praca socjalna
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Marcin Szumigraj

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin
Ćwiczenia	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Student potrafi: zaprezentować współczesne stanowiska teoretyczne z zakresu teorii i praktyki poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; potrafi porównać i powiązać podstawy teoretyczne poradnictwa z poradniczą praktyką, zna metody pracy doradczej, potrafi zaprojektować

Wymagania wstępne

Znajomość podstaw psychologii, socjologii, filozofii, pedagogiki

Zakres tematyczny

Teoretyczne podstawy poradnictwa z uwzględnieniem koncepcji poradnictwa życia, poradnictwa życiowego i biodromalnego. Koncepcje poradnictwa w kontekście filozoficznych podstaw koncepcji człowieka i jego roli w świecie. Rola i miejsce poradnictwa w życiu jednostki, poradnictwo rozumiane jako pomoc społeczna, jako działanie instytucjonalne realizowane w instytucjach pomocy społecznej, instytucjach edukacyjnych, opiekuńczych, poradniach, mediach czy w codzienności.

Metody kształcenia

Gra symulacyjna, analiza materiałów faktograficznych (dokumentów instytucji poradniczych) wykład, prezentacja, praca z tekstem

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U07	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - odpowiedź ustna	Ćwiczenia
potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U09	- kolokwium - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia
jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pracy socjalnej; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole;	K_K01	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - praca w małych grupach	Ćwiczenia
ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat paradoznawstwa, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W05	test	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	K_K02	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - praca w małych grupach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie z ćwiczeń: ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz zaliczenie kolokwium w formie ustnej polegającym na uzyskaniu minimum 5 punktów za udzielenie odpowiedzi na wylosowane 3 pytania z literatury omawianej na zajęciach. Maksymalnie za 1 pytanie można uzyskać 3 punkty.

Zaliczenie wykładów: wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Egzamin w formie testu z progami punktowymi składający się z pytań zamkniętych i otwartych dotyczących tematyki objętej wykładami oraz literaturą podstawową do przedmiotu. Minimum na uzyskanie zaliczenia testu to 60% poprawnych odpowiedzi.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną wypadkową zaliczenia ćwiczeń i wykładów

Literatura podstawowa

Siarkiewicz E., Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia- iluzje- ambiwalencje, Zielona Góra 2010
Kukła D (red.), Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka. Wybrane obszary, Warszawa 2009
Hajduk B., Hajduk E., O pomocy skutecznej i nieskutecznej, Zielona Góra 2008
Kargulowa A., Teoria i praktyka poradnictwa, Warszawa 2006,
Kargulowa A., (red.) Poradownawstwo – kontynuacja dyskursu, Warszawa 2009
Zielińska-Pękał D., Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców, Zielona Góra 2009

Literatura uzupełniająca

Zierkiewicz E., Drabik-Podgórna V., Poradnictwo w kulturze indywidualizmu, 2010

Każdorazowo zalecana przez prowadzącego

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 16-04-2020 10:49)